

findes til, at vedkommende selv skulde bekæmpe Sygdommen, som vi have manglet hidtil i høj Grad — vi have ikke været opmærksomme paa den Ting — borttager man aldeles ved at vedtage det Forslag, som det ærede Medlem anbefaler, og det forekommer mig rigtignot at være at begynde i den gale Ende at sige: Nu skulle vi til at tage fat paa den Ting, nu skulle vi være opmærksomme paa det og opmuntre Folk til at være opmærksomme — og saa gaa til Slutningen paa det hele, begynde med den. Det gør vi paa den Maade, naar det er Staten, som skal sørge for at erstatte vedkommende Dyr, de kunne saa godt selv lade være med at have Opmærksomheden stærket derpaa. Det er nemlig min Mening, at det vil let blive Følgen af en saadan Bestemmelse at man vil lade Sagen gaa som hidtil og sige: Til sidst kunne vi saa Erstatning af Statskassen. Jeg maa altsaa fastholde, at de Forslag, det ærede Medlem har stillet, ikke ere heldige.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) udtalte sig om Erstatningsbestemmelsen i § 8, som det ærede Medlem altid har søgt meget stærkt for, og jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fastholder sit Standpunkt. Særlig at debattere, hvor mange der vedkende sig som set rigtigt Princip, at Staten betaler det hele, eller ikke vedkende sig det, det skal jeg ikke gøre; jeg veed meget godt, at det ærede Medlem og desværre mange i Udvalget have været af den Mening, at det kunde være principielt rigtigt, men det ærede Medlem maa jo dog vide, uden at jeg behøver at understrege det stærkt, at en anden Erkendelse efterhaanden er kommen op — og jeg tror, en sundere Erkendelse — nemlig, at det maaste dog ikke er paa det Punkt, at Staten skal yde det meget, men paa andre Punkter, hvor den skal træde fuldt til. Det ærede Medlem har altid holdt stærkt paa den anden Bestemmelse, og vil nu have baade — og medens andre Medlemmer i Udvalget have indrømmet, at da man har imødeføjet Kravene i andre Retninger, kunde der være Grund for dem til at frasalbe noget. Det ærede Medlem holder paa det hele, det faar være det ærede Medlems Sag. Som sagt: Bestemmelsen er vedtagen en Gang tidligere, da Sagen første Gang var herinde; Tinget har senere stemt i en anden Retning, men jeg haaber, at det vil gibe mig Medhold.

Jeg skal sluttelig sige lidt om det Spørgsmaal, der blev rejst af den ærede Ordfører og blev tiltraadt af et andet æret Medlem (Casperen), nemlig at man bør have Opmærksomheden henvendt paa de

Rochste Forsøg, der jo i Thykland have tiltrukket sig Opmærksomheden ogsaa lige over for Bekæmpelse af Kreatursygdomme. Ganste vist har man Opmærksomheden henvendt derpaa, og det er for Resten Offentligheden bekendt, idet en af Lærerne ved Landbohøjskolen, Dr. Bang, har behandlet Materien offentlig i „Ugeskrift for Landmænd“, hvilket vistnok er de fleste ærede Medlemmer bekendt. Jeg skal sige derom, at de personlige Kræfter have vi jo heldigvis til Raadighed, hvis det skulde være ønskeligt at gaa videre ad den Vej; det er allerede noget. Derimod har det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Casperen) Ret i, at de ydre Betingelser mangle vi, men dem kunne vi dog nok skaffe tilbeje; det er allerede noget, at vi have en Mand, der er i Stand til at optage Sagen, hvis man skulde ønske den optagen, hvilket der er al Grund til at tro. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i, at til Diagnosen Bestemmelse er vedkommende Lymfe allerede konstateret at være heldig, og muligvis kan den endog saa blive forebyggende; der vil for Husdyrbruget, særlig Røegavlen, være meget vundet ved at saa nogen Sikkerhed i disse Retninger. Vi kunne altsaa med al Grund forberede os til at gøre noget, hvis det maatte vise sig rigtigt; men for at kunne gøre noget, hører der til, at vi forsyne Laboratoriet ved Landbohøjskolen med en Staldbygning og udvide Laboratoriet, men det vil vist ikke være uoverkommeligt at gøre det; jeg tør ikke sige i dette Øjeblik, hvad det vil koste, men et Projekt i denne Retning er under Udarbejdelse; jeg venter at modtage det med det første, og saa skal jeg forhandle med vedkommende Udvalg, der for Tiden behandler Finansloven i Folketinget, og se, om der ikke kunde være Grund til at bringe det frem. Jeg er sikker paa for min Person, at jeg ønsker at bringe Spørgsmaalet frem; om jeg kan saa Tilslutning fra Rigsdagens Side, vil jo vise sig paa et senere Stadium. Jeg skal være opmærksom paa Sagen, den er, som sagt, i gode Hænder, hvad Forberedelsen angaar, og den vil forhaabentlig være endt i en nær Fremtid, saa man vil kunne komme til at tage praktisk Stilling til Spørgsmaalet, hvis man ønsker det.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

1) Vædringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Breinholt, Raben og Madsens